

**HRVATSKI
KONGRES O
NUSPOJAVAMA
PSIHOFARMAKA**
s međunarodnim sudjelovanjem

6. - 9. listopada 2021.
Sveti Martin na Muri

svitanja

Veljko Đorđević

svitanja

Veljko Đorđević

6/10/2021/20:30h

Promocija knjige / Book Promotion

Veljko Đorđević je izvanredni profesor na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Specijalist je psihijatrije, supspecijalist socijalne psihijatrije, s brojnim međunarodnim edukacijama iz područja komunikacije u medicini i psihoterapije. Uz više od 40 godina svakodnevnoga bavljenja s pacijentima, kao profesor na Medicinskom fakultetu uključen je u nastavu iz više kolegija, a osobito onih koji se bave komunikacijom u medicini, palijativnom medicinom te povezivanjem medicine i umjetnosti. Aktivno je sudjelovao u izmjenama kurikuluma Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, osmišljavajući niz novih kolegija i poslijediplomskih tečajeva trajnog medicinskog usavršavanja. Približavanje medicine i šire javnosti ostvaruje i kroz 650 autorskih televizijskih emisija Ekspertiza (u trajanju od 18 godina) i više od tisuću radijskih emisija Čovjek je čovjeku lijek i Povjerljivo. Uz to je objavio i nekoliko desetaka znanstvenih i stručnih medicinskih članaka te je urednik niza stručnih knjiga na hrvatskom i engleskom jeziku. Autor je sedam romana i četiri drame, neki od njih: Lepoglavski blues (2011.), Osječki noćurak (2012.), Ludolog među umjetnicima (2014.), Glumac na kauču (2016.), Izgubljene duše (2016.), Ožiljci života (2018.), Sante leda (2019.), Pouke o čovječnosti (2017.), Služiti čovjeku - putokaz humanosti u medicini (2018.), Ostani uz mene (2021.). Uz članstvo u brojnim hrvatskim i međunarodnim medicinskim stručnim društvima, posebno je ponosan na članstvo u Hrvatskom društvu pisaca. Promiče art terapiju u medicini u suradnji s vodećim stručnjacima iz svijeta. U glavi već sada ima nekoliko razrađenih ideja za nove romane i dramske tekstove.

„Koliko različitosti na zemaljskoj kugli koja pripada svima nama! U isto vrijeme toliki ratovi i glad, uz obilje hrane koja se baca, uništavanje prirode do iznemoglosti... Zašto ljudski mozak, za koji sam vjerovao da može sve kontrolirati, dopušta ovu raščovječnost? Je li to rijeka bez povratka? Jesmo li dovoljno jaki da se konačno trgnemo kao ljudi? Treba nešto učiniti da se svi zajedno pogledamo iznutra kao pojedinci i kao društvo, da vidimo odakle smo krenuli, kako i kamo idemo, koliko osjetimo jedni druge i koliko smo spremni jedni drugima pomagati da bismo zajedno koračali. Ovo vrijeme krize može nam pomoći da se sve pukotine u društvu, koje postoje dugi niz godina, konačno zatvore i ispune nekim drugim, zdravim sadržajima. Čovječanstvo od uništenja mogu spasiti jedino emocije i empatija“.

Veljko Đorđević